

# En King i les Libèl·lules

Kacen Callender

Quan es fa una crítica literària, la gent acostuma a fer-la de l'últim llibre que han llegit, ja que normalment el recorden millor, en el meu cas, però, la crítica serà sobre la meva primera lectura dels premis protagonista jove: El King i les Libèl·lules.

Ja us podeu imaginar lo molt que m'ha marcat aquest llibre per ser el primer i el meu preferit, i anem a ser sincers, m'he hagut d'aguantar les ganes de plorar mentre el llegia. Mira que a mi no m'agraden els llibres "realistes", que moltes vegades ni això són, però el King i les Libèl·lules és una història que sí que m'ha semblat cruelment real.

Jo crec que també ha ajudat el fet que l'autora entengués al personatge al haver viscut coses similars, ser negre i trans. En la nostra societat, ja està mal vist ser una de les dues, doncs imagina't ser les dues coses a la vegada, és encara pitjor, i crec que això es reflecteix molt en el llibre.

I comencem forts: La mort d'un germà que el ve a visitar en forma de libèl·lula. Jo al principi pensava: "King, el teu germà és mort, no és una libèl·lula", però poc a poc vaig anar entenent que el veia com una libèl·lula pel desig de què encara fos viu, allà, al seu costat i que encara no havia superat la seva mort. Però el seu germà gran, a la vegada, també era un obstacle per a ser qui era, negre i gai, i al final, se'n dona compte, superant el dol i acceptant-se a si mateix.

A mi en els llibres que normalment llegeixo, m'agrada que els personatges evolucionin i els hi canviï el punt de vista a mesura que es va avançant en la història, per al acabar, poder reflexionar sobre què ha passat per a que la persona acabi sent així, cosa que he vist molt en el llibre.

També se'n parla molt de la mort i la identitat sexual, dos temes tabú que la gent prefereix evitar i em sembla molt bé que se'n parli així de natural.

A la vegada, al ser tan curt, ha estat una lectura bastant fàcil i ràpida, cosa que crec que va molt bé per a la gent que no li agrada llegir llibres molt grossos.

Pel que fa als aspectes a millorar, m'ha semblat que tenia molta descripció i poca acció, com a mínim al principi, que se'm va fer una mica llarg, i no entenia gaire bé que estava passant, però a partir de cert punt en el llibre ja no em va passar més. El que també m'ha passat, ha estat que a vegades em qüestionava les decisions que prenia el King, que potser no eren les millors, però entenc que per altra banda, el llibre hagués estat molt curt i la meitat de la trama no hagués succeït sinó hagués fet el que va fer.